

lyshninger, som maatte foreligge, for at man kunde danne sig en Mening om, at Tilshynet i dette bestemte Tilfælde ikke behøvedes. Udvalget er imidlertid i den Stilling, at der ikke har foreligget det noget som helst Materiale til Bedømmelse af, om ikke et Tilshyn behøvedes ligesaa godt med Børn, der udsættes af Magistraten i Kjøbenhavn, som med alle andre Pleiebørn i Landet. Det er imidlertid ikke alene Tilshynet, som det her kommer an paa, men naar denne Paragraf bliver staaende, er Enhver Landet over berettiget til at antage Pleiebørn, der udsættes af Kjøbenhavns Kommune, uden at søge Tilladelse til det noget Steds. Forholdet kan saa blive det omkring i Kommunen, at de Folf, der ikke kunne faae Tilladelse til at have Pleiebørn andet Steds fra, kunne tage dem fra Kjøbenhavns Magistrat, hvortil der ikke behøves nogen Tilladelse. Det Gnefte, man veed om dette Forhold, er, at Kjøbenhavns Magistrat skal have ordnet sig et privat Tilshyn, som Kjøbenhavns Magistrat selv er meget fornøiet med, men som en hel Del Menneſter i Landet finder er meget utilfredsstillende. Hvem der nu i dette Forhold, der angaa Kjøbenhavns Magistrat, har Ret, enten Magistraten, der synes, at det er godt, eller de mange Andre, der synes, at det ikke er godt, er det ikke let for Udvalget at afgjøre, da der som sagt ikke foreligger noget som helst Materiale eller saadanne Oplysninger, hvoraf man kan danne sig en Mening. Men forsaavidt Kjøbenhavns Pleiebørn skulle være fritagne for Tilshynet, vilde jeg anse det for heldigst og for det mest Rigtige, at andre Kommuner, som selv privat vilde paatage sig at føre Tilshyn, ogsaa kunde undgaa, at Lovens Bestemmelser bleve anvendte paa dem. Hvorfor skal det være Kjøbenhavns Magistrat alene og ikke de andre Kommunalbestyrelser, der have en saadan Ret? Jeg tror forøvrigt, at dette Spørgsmaal om Kjøbenhavns Magistrats Stilling til Loven nærmest er et Etikettespørgsmaal, foranlediget af en Slags honnet Ambition, og slet ikke Andet. Der er Magistratsembedsmænd, miværende og forhenværende Magistratsembedsmænd, der anse det for et Slags Overgreb overfor Magistratens gamle Rettigheder, dersom andre Myndigheder end Magistraten selv skulde have Noget at sige lige overfor de Pleiebørn, som Magistraten udsætter. Jeg tror som sagt, at det er en honnet Ambition, der gjør sig gjældende her, og at det i det Væsentlige er hele Grunden til, at § 8 er kommet ind i nærværende Lovforslag, og da vi jo ikke skulde imødekomme den Slags Ambition, tror jeg for mit Vedkommende, at det vilde være det Rigtigste, om vi stemte

denne Paragraf ud. Jeg kan heller ikke tro, at Lovforslaget, hvad der blev gjort gjældende fra anden Side, absolut skulde strande paa dette, at Kjøbenhavns Magistrat skulde have de samme Rettigheder og Forpligtigelser som alle andre Magistrater, Kommuner og Raad her i Landet. Jeg kan da ikke tænke, at man vil lade Lovforslaget visne af Genhyn til, om Kjøbenhavns Magistrat skulde indtage en Særstilling i Landet og ikke underkaste sig de almindelige Regler efter den gjældende Lovgivning. Med disse Bemærkninger skal jeg paa Udvalgets Vegne anbefale at stemme for Ændringsforslagene under No. 1, 2, 3, 4, 5, 6 og 7 og paa et Mindretals Vegne anbefale at stemme for Ændringsforslag under Nr. 8.

S. Jensen: Som Medlem af det Mindretal, som har tilraadet at beholde § 8, skal jeg i den Anledning tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger. Det paagjældende Mindretal holder ikke paa den ene Paragraf, fordi det i mindste Maade sympathiserer med den Tankegang, som ligger bagved Bestræbelserne for at beholde den, hvilke jo altsaa gaae ud paa, at Kjøbenhavns Magistrat skal fritages for det Tilshyn, som efter dette Lovforslag bliver etableret. Det paagjældende Mindretal billiger ikke Kjøbenhavns Magistrats Ønske i den Retning og billiger heller ikke, at dette Ønske har fundet Støtte hos det høie Landssting. Men paa den anden Side har dette Mindretal gjort sig Umage for at tænke det Bedste om de Motiver, som Kjøbenhavns Magistrat kan have til at ville indtage denne exceptionelle Stilling. Jeg tror, at hele Udvalget er enigt om, at Grunden til, at Kjøbenhavns Magistrat gjerne vil indtage denne Stilling, ikke er den, at Magistraten ønsker at anbringe de Børn, som den udsætter, paa de daarlige Steder eller under saadanne Forhold, at Børnene ville blive ilde medhandlede, og at det heller ikke er dens Ønske, at den intet Tilshyn vil have ført, men Grunden er den, som ogsaa den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, at Magistraten allerede har etableret et Tilshyn med sine Pleiebørn. Jeg mener, at man bør lægge Mærke til, at dette skete, før Lovgivningsmagten satte sig i Bevægelse for at faae et almindeligt Tilshyn med Pleiebørn etableret, og før nogen som helst anden Kommune i hele Landet tænkte paa at etablere et saadant Tilshyn med de Børn, der bliver udsatte af det; Kjøbenhavns Magistrat har selv forinden taget Initiativet til at faae et saadant Tilshyn oprettet med de Pleiebørn, som af den ere blevne udsatte. Jeg kan ikke skjønne Andet end, at det er røsværdigt af Kjøbenhavns Magistrat, at den saaledes i en